

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 4P/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200082
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitariková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2012:3212200082.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou, samosudkyňou JUDr. Monikou Sitarikovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa G. V., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou, dieťa rodičov, matky U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., W. č. XXX/XX, adresa na doručovanie V. nad V., ul. K priehrade č. XXX/X, štátnej občianky SR, zastúpenej JUDr. Mariánom Ševčíkom CSc, AK Bratislava, Nezábudková č. 22 a otca C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. nad V., F. č. XXX/XX, štátneho občana SR o návrhu matky detí na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva takto

rozhodol:

I. Návrh sa z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ť o v o d n e n i e :

Matka maloletého dieťaťa návrhom doručeným súdu dňa 11.01.2012 žiadala, aby súd určil vyživovaciu povinnosť otcovi za obdobie od 01.06.2009 do 18.11.2011 vo výške 30 € mesačne, pričom dlh na výživnom za uvedené obdobie vo výške 810 €, je otec dieťaťa povinný splácať po splátkach po 50 € mesačne s bežným výživným pod stratou výhody splátok. V návrhu uviedla, že dieťa sa narodilo v manželstve, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou č. k. 3C/73/2009-154 zo dňa 10. 01. 2011 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne č. k. 17Co/81/2011-180 zo dňa 28.09.2011, právoplatného dňa 18.11.2011, rozvedené a maloletá bola na čas po rozvode manželstva zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otec dieťaťa je zaviazaný prispievať na jej výživu po 30€ mesačne s účinnosťou od 18.11.2011. Nakoľko rozvodové konanie trvalo od roku 2009 a bolo právoplatné až v roku 2011 a to dňa 18. 11. 2011. Práva

a povinnosti k maloletému dieťaťu neboli zo strany súdu upravené, nakoľko otec dieťaťa svoj návrh na ÚPP k mal. G. vzal v celom rozsahu späť. Od uvedenej doby t. j. 01. 06. 2009 čo bol podaný návrh na rozvod manželstva mi otec dieťaťa na dieťa neprispieval žiadnou sumou a naďalej poberal daňový bonus na dieťa a taktiež aj prídavok na dieťa.

Otec maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení zo dňa 31.01.2012 uviedol, že namieta opodstatnenosť uplatňovaného nároku, z ktorého dôvodu považuje návrh za nedôvodný, navrhuje návrh zamietnuť. Skutočnosti uvedené v návrhu sa nezakladajú na pravde, považuje ich za formu osobnej pomsty. Nesúhlasil s vyjadreniami, že na výživu mal. neprispieval žiadnou sumou. Práve v spornom období sa preukázateľne podieľal na zabezpečovaní jej potrieb. Pokiaľ ide o rok 2009, počas tohto dcére plne hradil viaceré pobyty, ako napríklad 6 dňový pobyt v hoteli FIS na Štrbskom Plese, náklady cca 20 €/deň, 6 dňový pobyt v rekreačnom zariadení PONIKLEC v Hronci, náklady cca 20 €/deň. V roku 2010 to bol 6 dňový pobyt v hoteli FIS na Štrbskom Plese, náklady cca 20 €/deň, 6 dňový pobyt v penzióne SOLVO v Starej Lesnej v cene cca 20 €/deň. V roku 2011 to bol 8 dňový pobyt vo Vysokých Tatrách, náklady

cca 25 €/deň, 3 dňový pobyt v Liptovskom Jáne, náklady cca 10 €/deň. Rovnako v danom období dcéru brával na kultúrno-spoločenské podujatia (ND v Bratislave, divadlo Andreja Bagara v Nitre, cirkus), na výlety (Levoča, Brezno). Pričom sa jedná iba o časť aktivít, ktoré spoločne s dcérou absolvoval a hradil náklady s tým spojené. Keď sa dcéra chcela v školskom roku 2009/2010 prihlásiť na výuku anglického jazyka, matka jej to odmietla zaplatiť. Z uvedeného dôvodu dcéru na výuku prihlásil on, pričom náklady s tým spojené vo výške cca 10 €/mesiac platí aj ku dnešnému dňu výlučne sám. Rovnako tiež uhradil náklady za pomôcky v materskej škole a ďalšie poplatky (vstupný poplatok na začiatku školského roka 2009-2011), ako aj poplatky za aktivity, ktoré sa organizujú v rámci materskej školy (škola v príroda v roku 2011). Hradil všetky náklady počas roka 2011 v škôlke, kupoval oblečenie, obuv, hračky, dal vyhotoviť cestovný pas. Ďalej uviedol, že pokiaľ by v čase pred rozvodom na výživu dcéry nijako neprispieval (čo zásadne odmieta) nesporne by U. V. danú situáciu riešila podaním návrhu na určenie vyživovacej povinnosti podľa ust. § 65 Zákona o rodine event. podaním návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. Nakoľko však bol návrh na určenie výživného paradoxne podaný po tom, čo si jeho brat U.. P. V. voči U. V. uplatnil na Okresnom súde Prievidza nárok na zaplatenie pohľadávky vo výške 1.609,70 € s prísl. (ktorý táto nebola ochotná dobrovoľne splniť), má za to, že takéto konanie je iba formou osobnej pomsty zo strany menovanej. Spochybnil i dĺžku doby, za ktorú si matka uplatnila nárok na výživné, z dôvodu, že výrok Rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3C/79/2009 zo dňa 10.01.2011 nadobudol právoplatnosť skôr (keďže nebol napadnutý odvolaním) ako výrok o zverení mal. G. do striedavej osobnej starostlivosti a určenie vyživovacej povinnosti. K vyjadreniu pripojil Potvrdenie MŠ v Bánovciach nad Bebravou, ul. 5. Apríla 793/12, Bánovce nad Bebravou.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky dieťaťa, otca dieťaťa, oboznámil návrh navrhovateľky, rodný list maloletého dieťaťa, vyjadrenie otca mal. dieťaťa, Potvrdenie z materskej škôlky, správu kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov spolu s prílohami, vyjadrenie otca dieťaťa a obsah spisov tunajšieho súdu sp.zn.3C/73/2009 a 1P/62/2009.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Maloletá G. sa narodila v manželstve rodičov, ktoré bolo právoplatne rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3C/73/2009-154 zo dňa 10. 01. 2011 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne č. k. 17Co/81/2011-180 zo dňa 28.09.2011. Pričom rozsudok v časti rozvodu manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2011.

Zo spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1P/62/2009 súd zistil, že otec sa v tomto konaní, ktoré sa začalo dňa 11.05.2009 domáhal zverenia mal. G. do svojej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti matke vo výške 50,- € mesačne. V tomto konaní matka dňa 16.10.2009 podala návrh na vydanie predbežného opatrenia, v ktorom navrhla aby súd predbežne upravil výkon osobnej starostlivosti o mal. G., tak že ju zverí do osobnej starostlivosti matky a súd taktiež predbežne upraví styk v navrhovanom rozsahu. Z návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia vyplýva, že matka sa nedomáhala určenia vyživovacej povinnosti. Otec k tomuto návrhu dňa 20.10.2009 uviedol, že matka mal. opustila spoločnú domácnosť dňa 18.08.2009. Dňa 17.08. a 18.08.2009 bola mal. G. s otcom, 19. a 20.08.2009 bola mal. G. s matkou. Od 21.08.2009 do 26.08.2009 vo štvrtok si ju prevzala manželka a mal. G. mal následne až 03.09.2009. Od tej doby si mal. G. odovzdávali vždy obdeň. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 20.10.2009 vyplýva, že rodičia spoločne zabezpečujú starostlivosť o mal. G., čo vyplynulo i z rozhovoru s riaditeľkou materskej škôlky, ktorá uviedla, že rodičia striedavo vodia a aj vyberajú mal. G. z predškolského zariadenia. V úradnom zázname kolízneho opatrovníka zo dňa 19.10.2009 a 22.10.2009 matka i otec potvrdili dennodenné striedanie mal. G.. Súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, proti ktorému matka podala odvolanie, v ktorom okrem iného uviedla, že striedavá starostlivosť jeden deň u matky, druhý deň o otca nie je pre ňu vhodná. Na pojednávaní dňa 26.11.2009 otec zotrval na návrhu pričom vyživovaciu povinnosť matke žiadal určiť od 01.12.2009, ďalej vo výpovedi potvrdil striedavú starostlivosť a uviedol, že už asi dva a pol mesiaca stretávanie s mal. G. funguje tak, že si ju striedajú nasledovným spôsobom: Keď si ju vyzdvihne v piatok v škôlke, čo je cca o 15,00 hod., má ju celý víkend a potom ju v pondelok ráno zanesie do škôlky a poobede v pondelok si ju vyzdvihne matka dieťaťa, ktorá ju následne v utorok ráno zavedie do škôlky a v utorok poobede si ju následne zoberie zo škôlky a zanesie ju do škôlky v stredu ráno atď. Doposiaľ toto stretávanie týmto

spôsobom fungovalo bez problémov, manželka proti tomuto nemala nič a týmto spôsobom ju doposiaľ vodia a vyberajú z MŠ. S matkou mal. žili v spoločnej domácnosti do 16.08.2009, dovtedy sa o mal. G. starali spoločne, venovali sa jej rovnako. Matka na pojednávaní žiadala mal. zveriť sa do starostlivosti a od 01.12.2009 otcovi určiť vyživovaciu povinnosť vo výške 150,- €. Dňa 01.20.2010 otec zbral svoj návrh späť pričom matka so späťvzatím súhlasila a následne súd konanie uznesením zastavil, proti ktorému sa účastníci konania vzdali práva podať odvolanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.03.2010.

Zo spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3C/73/2009 súd zistil, že dňa 01.06.2009 matka podala návrh na rozvod manželstva, pre prípad rozvodu navrhovala, aby bola dcéra zverená do jej osobnej starostlivosti, otcovi určená vyživovacia povinnosť vo výške 150,- € mesačne a s otcom, aby bol upravený styk. Dňa 16.03.2010 na dožiadanie súdu MUDr. Juraj Lexmann oznámil súdu, že obaja rodičia mal. sa dohodli na režime styku s mal. Dňa 24.03.2010, 10.01.2011 na pojednávaní obaja rodičia potvrdili, že podľa doporučení MUDr. Lexmanna sa v starostlivosti o mal. G. striedali. Dňa 10.01.2011 súd vo veci rozhodol a manželstvo U. V. a U.. C. V., rozviedol. Maloleté dieťa - Lívia Bulíková, nar. 2. 11. 2005 bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to v rozsahu ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Otcovi mal. bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej G. V. výživným vo výške 30 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2010. V časti úpravy práv a povinností rodičov k mal. matka podala odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd - Krajský súd v Trenčíne rozhodol Rozsudkom č. k. 17Co/81/2011-180 zo dňa 28.09.2011.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že návrh podala preto, lebo otec maloletej jej do konca roku 2011 neprispieval a poberal daňový bonus a prídavok na dieťa. Rozsudkom okresného súdu mu bola určená vyživovacia povinnosť, ktorú si neplnil. Vo veci podala odvolanie. Čo sa týka zverenia si otec plnil v zmysle tohto rozsudku, ale výživné si neplnil. Okresným súdom bolo určené, že škôlku majú platiť striedavo a keď otec na ňu nepreviedol daňový bonus, ani prídavky, tak škôlku prestala platiť. Dovtedy náklady hradili na polovicu. Na otázku súdu prečo podala návrh až 11.01.2012 uviedla, že netušila, že rozhodnutie súdu o rozvode bude trvať až dva roky. Spolu s návrhom otca, podala návrh na rozvod manželstva. Netušila, že rozhodnutie na krajskom súde bude trvať ďalší rok. Jedna pani z ÚPSVaR jej povedala, že s tým nemôže nič robiť a mám čakať na právoplatnosť. Na otázku súdu prečo súhlasila so späťvzatím návrhu otca na umiestnenie mal. G. a určenie vyživovacej povinnosti uviedla, že v tomto konaní išlo o to, kto budem mať dieťa. V tom čase toto riešili prostredníctvom mediátora MUDr. Lexmanna a ona mala podaný návrh na rozvod. Na otázku prečo si návrh na určenie vyživovacej povinnosti voči otcovi nepodala po 01.03.2010 uviedla, pretože podala návrh na rozvod a očakávala, že vo veci bude rozhodnuté a dieťa jej bude zverené a určená vyživovacia povinnosť. Má znalosť o tom, že P. V. od nej požaduje sumu vo výške 1 609,70 eur, nevie o tom, že by mu dlhovala. Vie o tom od syna P. V., U.. Dozvedela sa o tom asi pred mesiacom. Presne nevie vyčíslieť výdavky v súvislosti so starostlivosťou o mal. za obdobie, ktoré má uvedené v návrhu, a však sú to výdavky spojené s výživou a s rôznymi aktivitami s dieťaťom. Na otázku, kto v čase od 01.06.2009 do 18.11.2011, keď bola mal. chorá, kto bol s ňou na OČR a kto zabezpečoval starostlivosť a kto kupoval lieky matka odpovedala, že bežné lieky uhrádzali podľa toho u koho dieťa bolo, prípadne keď bola mal. hospitalizovaná bola s ňou a taktiež si uhrádzala pobyt v nemocnici, taktiež hradila náklady na očkovania, na ktoré odporca nikdy neprispel, ani to od neho nežiadala. Mal. absolvovala v období od 01.06.2009 pobyt v nemocnici jedenkrát, trval tri dni. Nevie koľkokrát absolvovala očkovania s mal. G.. Uviedla, že je pravda, že za obdobie, za ktoré žiada vyživovaciu povinnosť od otca bola mal. G. v striedavej starostlivosti. Zo začiatku bola starostlivosť 50 na 50, ale keď prebiehali stretnutia u MUDr. Lexmanna, tak to bolo asi 60-70 na 40-30 ale snažila sa, aby bola čo najviac u nej. Keď bola mal. u nej náklady s jej starostlivosťou uhrádzala ona a keď bola mal. u otca, náklady s jej starostlivosťou hradil otec.

Otec vo výpovedi uviedol, že žiada návrh zamietnuť z dôvodov uvedených v písomnom vyjadrení. Nie je pravda, čo uviedla matka, že to bolo 40/60, dieťa si striedali 50/50. Vždy keď bolo dieťa v jeho starostlivosti, tak všetko hradil bez toho, aby matku o niečo žiadal. 10.01.2011 boli rozvedení, matka však napadla rozsudok vo vyživovacej povinnosti. Právnik mu povedal, že výživné má platiť až po právoplatnosti rozsudku. Napriek tomu matke poukázal 51 eur, poslal jej tieto peniaze na účet. Zistil, že mal. nemá zaplatenú škôlku a stravu, všetko to aj spätne uhradil. V decembri 2011 matke znova

poukázal 51 eur a zase zaplatil za škôlku, následne mu boli odobraté rodinné prídavky. Odvtedy 30 eur výživné platí, aj náklady na škôlku za január a február uhradil. V roku 2011 až do februára 2012 okrem nákladov, uhradil dcére angličtinu, pobyt v škole v prírode, poskytol dar vo výške 15 eur za polrok, uhradil náklady na pracovné zošity vo výške 60 eur, kúpil jej kolobežku, vybavil cestovný pas, hradil náklady na oblečenie, výlety a dovolenky, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení. Od 01.06.2009 doteraz dcére hradí tzv. venovú poisťku, čo je spolu 120 eur. Čo sa týka dlhu voči bratovi, tak vie, že bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol aj právoplatnosť. Je divné, že o tom matka nevie. Keď bola G. chorá u neho, tak ju matke odovzdával aj s liekmi, tak isto to bolo aj naopak. Čo sa týka očkovania, keď žili spoločne hradili ich spoločne. Nemá vedomosť o ďalších očkovaníach, ani ho matka o to nežiadala. Bol s dcérou aj na preventívnej prehliadke u zubára, bol s ňou aj u ortopéda, pretože má „ploché nohy“, hradil jej ortopedické vložky. Keď bol na preventívnej prehliadke u detskej lekárky, brali jej krv, vtedy dcéra odpadla. Volal naspäť lekárke, ktorá mu povedala, že ide o bežnú reakciu. Nikdy si G. nebral nasilu, vždy išla s ním dobrovoľne. Nikdy ju nemal viac v starostlivosti ako matka. Čo sa týka angličtiny, dcéra sama prišla zo škôlky za ním, že chce chodiť na angličtinu, že tam chodia detičky zo škôlky. Na požiadanie matky sa osobne zúčastnil otvorenej hodiny angličtiny. Čo sa týka školy v prírode, tak isto ju do toho nikto nenútil, chce tam ísť sama, povedala, že sa tam teší, že tam bude s deťmi. Škola v prírode bude pri Piešťanoch, kde je ľahké sa dostať. Nie je pravda, že matka žije sama, naďalej má vzťah s bratrancom. Čo sa týka vyhrážok, o ničom nevie, nie je pravda, že by bolo podané na neho trestné oznámenia. Na otázku prečo po rozhodnutí súdu v januári 2011 neplnil vyživovaciu povinnosť a prečo nepreviedol na matku štátne sociálne dávky, pričom striedavú starostlivosť realizoval uviedol, že začal si plniť, poslal matke peniaze na účet, no v marci zistil, že neplatila poplatky v škôlke. Nebránil sa tomu, keď to spravila v januári 2012 rozhodnutím, mohla to spraviť aj vtedy. Majú dieťa v striedavej starostlivosti, matka by dostala daňový bonus, prídavok na dieťa a výživné s tým, že škôlku budú hradí každý druhý mesiac. Ak by škôlku vo februári 2011 zaplatila, nebránil by sa jej tieto peniaze poukázať. Do 10.01.2011 s matkou hradili stravné a školné pol na pol. Od 10.01.2011 v januári platil všetko on, vo februári matke poslal 51 eur, zistil, že škôlka nie je uhradená a až do februára 2012 všetky náklady so škôlkou hradil sám.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka doporučovala návrhu matky vyhovieť a určiť vyživovaciu povinnosť otca voči mal. G., vzhľadom na jej opodstatnené potreby a zárobkové možnosti oboch rodičov. Poukázala, na výpoveď otca, kde uviedol, že by bolo nespravodlivé, aby matka poberala 70 eur mesačne a dieťa je zverené do striedavej starostlivosti a v období od 01.06.2009 do rozhodnutia OS do 10.01.2011 otec dieťaťa poberal daňový bonus aj prídavok na dieťa a o dieťa sa starali striedavo, z čoho vyplýva, že mu zabezpečovali rovnakú starostlivosť a výživu, ale otec poberal štátne sociálne dávky. Za obdobie od rozhodnutia OS od 10.01.2011 do právoplatnosti rozhodnutia KS do 18.11.2011 otec poberal štátne sociálne dávky a ešte mu bola určená aj vyživovacia povinnosť vo výške 30 eur mesačne. Nepochybnou skutočnosťou je že uhrádza poplatky v škôlke a s tým spojené výdavky, ale má za to, že ako sám uviedol, že táto suma nepresahovala sumu 70 eur mesačne.

Z písomnej správy zo šetrenia kolízneho opatrovníka súd zistil, že maloletá navštevuje materskú škôlku, podľa vyjadrenia matky je zdravá. Matka je zamestnaná od 01.03.2009 v centre špeciálno-pedagogického poradenstva v Bánovciach nad Bebravou. Otec uviedol, že s návrhom matky nesúhlasí. Do novembra 2011 poberal prídavok na dieťa. Z prílohy k písomnej správy - Záznam úradný zo dňa 09.01.2011, vyplýva že matke mal. dieťaťa bolo doporučené, aby si podala návrh na určenie Vp na čas do rozvodu manželstva.

Z Potvrdenia MŠ v Bánovciach nad Bebravou, ul. 5. Apríla 793/12, Bánovce nad Bebravou že v roku 2009 až 2012 boli tejto škôlke uhradené náklady súvisiace s pobytom mal. G., a to: stravné, školné, poplatky za krúžok anglického jazyka, tanečný krúžok, poplatok na pomôcky a dar.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 77 ods.2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne, ktoré sa počítajú odo dňa začatia konania, bez ohľadu na to, či konanie bolo začaté na návrh, alebo z úradnej povinnosti. Súd v týchto prípadoch nie je viazaný návrhom, sám musí určiť začiatok, kedy povinný prestal platiť výživné, alebo ho platil v obmedzenej miere. Pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobné pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá. Súd skúma existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Vyžaduje sa, aby oprávnená osoba podávala návrh na určenie výživného bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Pokiaľ však z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné (s ich existenciou sa musí súd vyporiadať v odôvodnení rozsudku), účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj spätne. Cieľom doplnenia dôvodov osobitného zreteľa bolo zdôraznenie výnimočnosti priznania výživného pre mal. dieťa spätne a zamedziť možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Sprisňujúca úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu týchto otázok t.j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Dôvody hodné osobitného zreteľa bude treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. Výnimočným dôvodom nebude uvádzaná neznalosť možnosti uplatňovať si výživné. Takýmto relevantným dôvodom by mohol byť zdravotný stav oprávnenej osoby, ktorý jej zabránil včas uplatniť nárok, konanie, ktoré má znaky trestného činu spočívajúce v bránení uplatnenia nároku na výživné (vyhrážky, násilie a pod.). Omeškanie, pokiaľ ide o podanie návrhu na určenie výživného, však nemusí byť veľké, môže ísť o jeden alebo niekoľko mesiacov z dôvodu, že oprávnená osoba nemohla predvídať, že povinný nebude platiť výživné, resp. sa spoliehala na príslub dodatočného splnenia zo strany povinného, k čomu však nedošlo. Pri dôvodoch hodných osobitného zreteľa platí taktiež procesná zásada, že dôkazné bremeno nezaťažuje len účastníkov konania, ale súd je povinný vykonať, pokiaľ ide o ich existenciu, aj dôkazy nenavrnuté účastníkmi.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh matky je potrebné ako nedôvodný zamietnuť.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo na základe Rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou č. k. 3C/73/2009-154 zo dňa 10. 01. 2011 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne č. k. 17Co/81/2011-180 zo dňa 28.09.2011 rozvedené a maloletá bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otec dieťaťa je zaviazaný prispievať na jej výživu po 30€. Od augusta 2009 dňa rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Matka v konaní tvrdila, že otec od 01.06.2009 na mal. G. neprispieval nijakým spôsobom. Naproti tomu, súd z výpovedí otca a matky dieťaťa v tomto konaní i z konaní vedených na tunajšom súde sp.zn. 1P/62/2009 a 3C/73/2009 zistil, že od augusta 2009 sa rodičia v starostlivosti striedali a každý z nich hradil náklady so starostlivosťou o mal. Dovoľedy žili v spoločnej domácnosti a o mal. G. starali spoločne, venovali sa jej rovnako. Ďalej súd z vykonaného dokazovania zistil, že matka dieťaťa si podala návrh na súd dňa 11.01.2012, ktorým žiadala určiť výživné vo výške 30 € mesačne spätne s účinnosťou od 01.06.2009 do 18.11.2011. Návrh na rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa bol doručený tunajšiemu súdu dňa 01.06.2009. Konanie o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa bol právoplatne skončené rozsudkom zo dňa 10.01.2011, a rozsudok v časti rozvodu nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2011. Súd v danom prípade skúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa priznania výživného spätne. Súd nemal z výpovede matky dieťaťa ako ani z ostatných listinných dôkazov za preukázané, že by matke dieťaťa bránilo vo včasnom uplatnení nároku na výživné dôvody osobitného zreteľa, ktoré zákonná úprava pre spätne priznanie výživného vyžaduje. Výživné na maloleté dieťa je opakujúcim sa plnením, nie je účelom inštitútu výživného, aby sa platilo spätne. Matka mal. G. v konaní uviedla, že návrh nepodala skôr z toho dôvodu, že podala návrh na rozvod a očakávala, že vo veci bude rozhodnuté a dieťa jej bude zverené a určená vyživovacia povinnosť. Prostredníctvom zástupcu uviedla, že ako dôvod hodný osobitného zreteľa považuje to, že v rozhodnom období, nebola upravená vyživovacia povinnosť a nerešpektovanie prvostupňového rozhodnutia, hlavne jeho záväzku, previesť na matku daňový bonus a prídavku na dieťa. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že do rozhodnutia súdu o rozvode rodičov

mal. G. otcovi dieťaťa nebola určená vyživovacia povinnosť, pričom matka návrh na určenie vyživovacej povinnosti ani nepodala, a to ani potom čo s otcom mal. G. už nežila v spoločnej domácnosti. Práve naopak, takýto návrh podal otec, ktorý neskôr po začatí konania zobral návrh späť, s ktorým späťvzatím matka mal. v celom rozsahu súhlasila. Ak teda by bolo pravdivé jej tvrdenie, že otec neprispieval na výživu mal. G., matka nemohla v záujme mal. G. súhlasiť, aby súd konanie o umiestnenie a určenie vyživovacej povinnosti mal. zastavil a práva a povinnosti rodičov k mal. G. (i vyživovacia povinnosť) by zostali tak naďalej neupravené. Matka ani potom čo bolo konanie právoplatne zastavené sa úpravy práv a povinností nedomáhala podaním návrhu vo veci samej na súd alebo návrhom na vydanie predbežného opatrenia podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. Neobstojí jej obrana, že očakávala, že bude rozhodnuté o návrhu o rozvod manželstva. Zo spisu 3C/73/2009 (o rozvod manželstva) vyplýva, že matka mal. ako účastníčka tohto konania vedela, že vo veci bolo pojednávanie odročované, s ktorým odročením súhlasila (12.01.2010), rovnako vedela že vo veci je nariadené znalecké dokazovanie, ktoré trvalo určitú dobu a lehota na vyhotovenie znaleckého posudku sa predlžovala, a to aj z toho dôvodu, že sa matka mal. v určený termín nedostavila k znalkyni. Čiže musela vedieť že vo veci nebude rozhodnuté na prvom pojednávaní. Aj napriek týmto skutočnostiam nič matke nebránilo podať návrh na určenie výživného (samozrejme pri naplnení zákonných podmienok) skôr ako v tomto konaní, a to i napriek tej skutočnosti že bola kolíznym opatrovníkom o tom poučená. Matka mal. tak urobila až po tom, ako rozsudok o rozvode nadobudol právoplatnosť a i potom ako odvolací súd rozhodol o jej odvolaní v časti o úprave pomerov manželov k mal. G. na čas po rozvode manželstva. Súd po vykonanom dokazovaní nezistil dôvody na priznanie výživného späťne (okrem neexistencie dôvodov hodných osobitného zreteľa) a to aj z nasledovných dôvodov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že po auguste 2009 sa rodičia mal. o mal. G. starali striedavo, pričom každý z nich uhradil náklady na jej starostlivosť v čase keď mal. G. bola v jeho v starostlivosti (pričom náklady hradil každý z nich, okrem bežných nákladov, striedavo hradili náklady na škôlku pol na pol, náklady na bežné lieky). Nie je teda pravdivé tvrdenie matky, že otec si vyživovaciu povinnosť voči mal. G. dobrovoľne neplnil. Rovnako súd neprihliadal ako dôvod hodné osobitného zreteľa na priznanie výživného späťne ani matkou uvádzaný dôvod, že otec dieťaťa poberal daňový bonus a prídavok na dieťa. V tejto súvislosti súd poukazuje na zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje daňový bonus, podľa ktorého ak sa daňovníci, ktorí spĺňajú podmienky na uplatnenie daňového bonusu nedohodnú inak, daňový bonus na vyživované deti sa uplatňuje alebo sa prizná v poradí 1/ matka, 2/ otec a 3/ iná oprávnená osoba. Čo sa týka poskytovania prídavku na dieťa tento upravuje zákon č. 600/2003 Z.z. Podľa tohto zákona prídavok je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa a oprávnená osoba na uplatnenie nároku na prídavok je rodič nezaopatreného dieťaťa a ak je viac oprávnených osôb a spĺňajú podmienky ustanovené týmto zákonom, prídavok na to isté dieťa patrí len jednej z nich. Podmienky nároku na prídavok sú starostlivosť oprávnenej osoby o nezaopatrené dieťa a vypláca sa oprávnenej osobe, ktorá si uplatní nárok podaním písomnej žiadosti u platiteľa príslušného podľa miesta trvalého pobytu. Na základe týchto skutočností nič nebránilo matke mal. G. domáhať sa v zmysle zákon č. 600/2003 Z.z. nároku na prídavok. A ak by v tom prípade došlo k nezhode medzi rodičmi postupovať podľa ust. § 35 Zákona o rodine, aby vo veci rozhodol súd. Na záver súd, vzhľadom na uplatnený dôvod zamietnutia návrhu zo strany otca, poukazuje v súvislosti s obdobím, za ktoré si matka uplatnila vyživovaciu povinnosť na § 113, § 159 ods. 3 a ust. § 162 ods. 2 O.s.p. Úprava pomerov manželov k maloletým deťom po rozvode sa obligatórne rieši v konaní o rozvod manželstva, ktorá v konkrétne v tomto prípade aj bola upravená, a to na základe Rozsudku okresného súdu č.kon. 3C/73/2009154 zo dňa 10.01.2001, ktorým bolo manželstva rodičov mal. G. rozvedené a to dňa 25.02.2011. Súd je toho názoru (vzhľadom na konkrétnu vec), že potom ako bolo vo veci rozvodu rodičov mal. G. rozhodnuté (právoplatne v často rozvodu dňa 25.02 nie je možné iným rozhodnutím v inom konaní rozhodovať o výživnom (príp. o inom výkone rodičovských práv a povinností) za totožné obdobie (t.j. od 25.02.2011 do 28.09.2011), keďže o úprave práv a povinnosti manželov (rodičov)k mal. G. na čas po rozvode manželstva za toto obdobie už bolo dňa 18.11.2011 právoplatne rozhodnuté. A podľa ust. § 162 ods. 2 O.s.p. sú predbežne vykonateľné rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku. Na základe týchto skutočností súd návrh matky ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. , kedy žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bánovce nad Bebravou.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak potrebný počet rovnopisov a príloh účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

4P/4/2012

-10-

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)